

Las Latweefchu draugs.

1838. 29 Dezbr.

52tra lappa.

Jaunass finnas.

Is Pehterburges. Kà muhsu lassitaji gan wehl no zitteem gaddeem peeminnehs, atrohdahs arri Pehterburgē Latweefchu draudse, pee kurras fe-wischki dauds kaxxa-wihri peederr. Wianai lihds schim itt leela, smukka istaba par basnizu bija, kas arri deesgan glihta, kà jau Deewa nams; bet kas druszin masa, wehl arri zittai Lutera draudsei peederr, un ahr-pilsatā, tannī tahtā mallā, ko sauž: Smolna. Tadeht draudse taggad lohti preeziga, dabbujuse finnaht, ka nu jau nospreests, no krohna pusses preefsch winnas sawadu basnizu, leelaku un kas paschā pilsatā, usbuuhweht. Lai Deewa schehligi turklaht palihds, un mihlam Keiseram to labbu prahtu atmaka!

Augsti zeenigs Keisers irr pawehlejis, lai us preefschu pa wissu winna walsti fatram zilwakam, ta patt schahs walsts eedsihwotajeem, kà teem, kas tur tik kà weesi usturrahs, — ween lihds, no kahdas kahras tee buhtu, — irr brihw andeleht ar wehrscheem, gohweeem, un kaut kahdeem zitteem loh-peem: aitahm, zuhkahm un t. j. pr.; tohs pirk un pahrdoht, fur un kà tik ween gribb. Tà patt arri fatram brihw, sawus lohpus aistwest pahr walsts rohbescheem us zittahm semmehm, ja tik to nospreestu tulli aismakfa un to waijadis-gu russli us sawu paschu wahrdu pee tulla teefas edohd. — Waldidama senahsteesa 7ta Dezember scho pawehleshanu irr islaiduse.

No Dohrbenes, Kursemme. Tur ne fenn kahdā rihjā, kas stipri bija eekurta, peež jaunekti, no kureem weenam faimneekam 3 behrni, pa nakti gulloht noslahpe.

Lam hij sti pra tizziba.

Treshā gadda simteni pehz muhsu Kunga Jesus peedsimfchanas, kad kristiga tizziba wehl ne bij to wirsrohku eedabbujusi pahr paganu tizzibu, kahds paganu semmes Lehninsch like sawā preefschā aistwest weenu kristigu biskapu, kas appaksch winna dsihwoja, un präffija it bahrgi no winna, lai atfakkahs no faswas tizzibas, un lai tudal uppure teem elkeem un deewelteem, lam leelais lauschu pulks kalpoja tai semmē. Bet deewabihjigs biskaps atbildeja: "Ne, mans kungs un Lehninsch! to ne darrischu!" — Prohti, ka nu Lehninsch palikke lohti dusmigs un fazija us biskapu: "Woi tu ne sinni, ka tawa dsihwiba irr mannās

rohkâs, un es warru tudal sikt tewi nokaut? Ko? Es tikkai mîrkschkefchu ar azzim, un tâ notiks us weetas!“ — “Do gan sinnu,” atfazzija biskaps; “bet eekam mîrstu, comehr wehl schehligi mannim wehlesi tew stahstiht kahdu lihdsibu; un to no mannim dsirdejis, es tew ko prassifschu jautadams, us ko tu ne leegsees mannim atbildeht, un tad spredefisi, kâ buhs buht.“ — “Nu tad runna, mannis pehz, un stahsti un prassi“ — fazzija Lehnisch ar dusmâhm; — “gribbu tew atbildeht, un gan sinna schu spreest.“

Gohdigs biskaps nu runnaja tâ us to paganu Lehnau: “Ja tâ gadditohs, un weens no taweeem fullaineem, woi kahds no taweeem augsteem runnas fungeem, kas tew ilgus gaddus ustizzigi deenejis ar faru ammatu, kristu par nelaimi faru eenaidneeku rohkâs, kas leelas dusmas us tewi turr; un schee nu melletu wissadi scho labbu wihru atlozhjht no tewis un us faru pufi dabbuht; schee winnu peelabbinatu ar leelahm sohlischanaahm un labbu makfu, woi ar gruhahm drausmâhm, ar zeetumu un mohkâhm un ar paschu nahwi draudedami, gribb winnu dingehnt un speest, lai tewi nodohd winnu rohkâs ar mistu, lai teem issstahsta un eerahd, kâ un ar ko tew warr leelu skahdu darriht, un tew pascham peekluht. Bet gohdigs runnas kungs teem ne padewahs, bet palikke un palikke padewigs tew, farom mihtam fungam, un pastahwigs un skiprs sawâ ustizzibâ un mihlestibâ. Eenaidneekti, nu redsedami, ka schee ne ar labbu, ne ar launu ne warr winnu atgreest no tewis, tad fauze scho ustizzigu kalspu par mulki un gekki, fazzija: tahds nerris naw sohdams, bet apsmeijams; un nu schee winnu uehme, un tam isgehrbe wissas drehbes no meesas, un aisdinne winnu plifku ittin par kaunu un apsmeeklu. Sakti, schehligs augsts Lehnisch! ja tâ pateefi gadditohs, un taws ustizzigs draugs un fullainis atnahktu noskummis, nabbags, apsmeets un tihri pliks atpakkat pee tewis, wot tu tahdam wihram ne dohfi no tawahm labbakahm drehbehm, ko muggurâ gehrbet? un labfirdigs un taifns, kahds allasch effi rahdijecte farweem laudim, woi winnam to pazeestu launu, bailes, fahpes un kaunu ne atmaksasi ar jo leelu gohdu un schehlastibu? — Ko nu teifsi, kâ spredefisi, mans kungs un Lehnisch?“ —

Lehnisch atbildeja: “Sinnams, tâ darritu gan; kâ jel zittadi? es tahdam ustizzigam pawalstneekam un pastahwigam draugam, deesin kâ labbi atlihdsinatu un atmaksatu, zif ween spehdams. Bet par ko tad wissu scho lihdsibu man effi stahstijis un sawâ galwâ isdohmajis; tas jau tuksch wahrds, bes kahdas sinnas! Kur jelle tas tâ irr notizzis, kâ tu stahstijis?“ —

“Sché pat, augstais Lehnisch, un schinni brihdt“ — fazzija deewabihjigs biskaps. — “Raug, tew irr tas spehks rohkâs; ja gribbi, tu man tiskpat arridsan warri like isgehrbe un nokaut, kâ jau effi draudejis, un warri mannu meesu panemt un isnihzinaht, kas tatschu mannas dwesheles apgehrbs irr; kas tew to leegs! — Bet man irr wehl jits Kungs, taifns un schehligs, kas tad it teescham ar jaunahm un jo baggatahm drehbehm manni apgehrbs, it gohdam manni ispuschkodams; to it teescham tizzu un preezigi zerredams sinnu. Woi tad man nu buhru schehloht faru wezzu nihzigu apgehrbu, un par eo saudeht un atstaht

ſawu muhschigu gohdu un labklahschau, un ſawu uſtizzibū un leelu miheſti-
bu, ar fo peederru un labprah̄t deeneju un falpoju ſawam iſt ſtenam muhschi-
gam Kungam? — Darri nu ar mannim, fà tew patihk!“ —

To dſirdejis, brihnojahs paganu fehnisch, valikke apdohmigs un lehns, un
par kahdu brihdi fazija us deerabihjigu biskapu tā: "Prohtu, prohtu tawu lih-
dsibu! Effi gudri runnojis! eij weſſels ar wiffahm ſawahm drehbehm, kas tew
taggad; — irr labbas drehbes, it par gohdu tawam iſt ſtam Kungam; eij, falpo
tam wehl ar ſawu ammatu un dſihwibu, fo wairs ne gribbu tew atnemt. Eij
ſabbâ meerâ!" — Un tā arri aifgahje wezzihets pateſi it ſabbâ meerâ. —

R. S.—3.

• Derriga apdohmaſchana, wezzu gaddu beidſoht.

Kad gads beidsahs un pehdigais wakkars ateet, tad gan dascham prah̄ta nahk
pahrdohmaht, fà winnam pa to gaddu klahjees; un luhk! atrohdahs arri daschs zil-
weks, kas nopeuhſchahs, atzerredams, kahdas mohkas un behdas, kahda nohte tam
pa wiſſu gaddu uſgahje. Tè wiſſch iſſtrahdajeſs pa welti, tur winnam dascha leeta,
no kurras dauds labba bij' zerrejis, naw iſdewuſehs un ta winnam leela ſkahde no-
tikke woi pee naudas, woi pee ſirgeem un zitteem lohpineem. Gan warr fazziht, ka
dascha likſta mums uſbrukke, kur paſchi ne mas ne bijam wainigi klah, bet warr arri
fazziht, ka dascha nelaime muhs ne mas ne buhtu aifnehmuse, ja mehs tik ween pee
katra darba, pee katras ſawas apneuſchanahs to leetu ſabbaki buhtum pahrdohmaſ-
chi; kad mehs firſnigaki, tſchaklaki un uſzihitgaki buhtum bijuschi, wairak uſtizze-
juſchi Deewam, ſawu kuhtribu lauſuſchi, un ſaprattuſchi labbaki walkoht to ſpehku
un gudribu, fo Deewa no ſawas leelas ſchelastibas tik baggati mums pasneeds. Bet
ſchē iſt ſtē irr ta waina, ka mehs us to pa wiſſam bihli un wahji eſſam, un no dauds
tuſkſtohſcheem zilwekeem ne ſinn, woi weens aſraddifees, kas tē tizzetu un fanem-
tohs ar wiſſu ſpehku, tahdā wiſſe us varreht tohs eemeſius, kas winnu aifkawé us
preekſchu tik un laimigs palift. Woi buhs dauds, kas to tizzehs? Zik to buhs, kas
mehginahs darriht, kad winneem dohs ſcho padohmu: ja tew naw labbas rohkas,
tad mahjees ar kreifo to darriht, kas tew ar labbo ja=ſtrahda; ja tew abbu rohku
truhkſt, tad ſtrahda ar kahjahn, un ja tew aikal kahju naw, tad luhko tahdu darbu,
fo ſehdedams warri ſtrahdaht. Ja ſweiſa tew wairs ne iſdohdahs, ſtrahda ſemmes
darbu un kad tu to ar prah̄tu un no teefas darrifi, tad jau taws maſais dahriſch
tew labbi eeneffihs. Bet tē mums prah̄ta ſchaujahs kahda waina, zaur kurren dauds
zilweki no labba zetta noſchkeebjahs, prohtu: winni gribb, lai rihtā tā pati eet, fà
ſchodeen; bet kad nu tas tā naw, kad ar tehwu tehwu eeraddumu un wiſsi ne teek us
preekſchu un mahjas buhſchana azzim redſoht kriht aipakkał un parradbs, tad tee ne ap-
dohmia wiſ un ne praffa: fo nu buhs darriht? fà nu buhs eefahkt? Kas to dohd! —
Tur pretti zits dohdahs us frohgu, nodſerr tē ſawu manru un prah̄tu; zits aikal
aifeet meschā, iſrauga ſew baſtu ſpeeki un, ſchliſdams, ka ar to nu beidſamu darbu
noſtrahdajis, padohdahs us negohdigu dſihwi.

No wiſſeem lohzekeem azzis irr tee dahrgakee, bes kurreem drihs jau ne
warr iſtikt. Un tomehr prah̄tigſ zilweks, kam luſte ſtrahdaht, proht darbu at-

rast un strahdah, kad winnam ir scho lohzeeku truhfst. Ne gribbu jau sché stahstiht, ko pahr to esmu usgahjis wezzás grahmatás, bet isteikschu, ko pats peedsihwoju sawá draudse. Muhsu ahrpilsfehtâ dsihwo kasermé kahds atstaunajs saldats, kas pa wissam irr neredsigs un comehr schuj kurpes un sahbakus, un strahda tik brangi, ka ne ween wissi kasermes eedsihwotaji, bet arri dauds zitti zilweki winnam darbu dohd. Schim saldatam irr feewa, kas, kaut gan wehl paschöös labbös gaddös, comehr tik wahja pee azzim, ka ta dauds reis, wisswairak, kad apmahzees laiks, ne warr faredseht deegu eeweht addatâ. Kad wihrs to fajuh, kad wisch prassa to addatu un deegu, un luhl! azzumirkli wisch to irr eewehtis un feewai atdohd. Kad feewa winnu wehlâ wakkâ usbild, lai eet gulleht, kad wisch mehds allasch atbildeht: taggad man pats labbais darba brihdis, jo nu ne weens ne staiga pa durrim, un sinnu drohschi, ka arr'ne weens tais atwehrdams man rohkas nodausihs, ka pee deenas trahpahs, kad sohles schuju klah. — Kahds semneeks no Saukas mischias, kas arri pa wissam irr neredsigs, taisa smukkas kaxotes un muldinas, ko wisch sché kuptscheem pahr-dohd, un ta gohdigi sawu usturru peln. Wisch pats sawus behrnus mahza grahmatâ, un warru galwoht, ka tee pliktaki ne lassa pahr zitteem.

Za nu gan warr saprast, ka, kad zilweki ne buhtu kuhtri un ne gribbetu tihscham baddu geest, bet turpretti tschakli dsichtohs pelniht labbu pahrtifku, tad, teescham! tik dauds valaidoku un nowahrguschu deedelneku ne rastohs, ka, Deewam schehl! taggad irr. Kam aufis dsirdeht, tas lai dsird! prohti, lai jannâ gaddâ ee-eedami, katru nelabbu eeraddumu noleekam, un tam pretti firsnigi dohdamees us wissu labbu un — pee wissahm leetahm Deewu preefsch azzim un firdi turram.

(J. H. R.)

Sluddin a f ch a n a s.

1.

Za desmita no muhsu grahmatikahm, kam wahrdas: Deewa wahrdu mihlo-kojeem trescha seb ja tik eeksch jauna gadba pirmahm neddelahm valks gattawa un kad muhsu lassitajeem kluhs rohka. Atraddisees eekschâ: 1) spreddikis, fazzihts, kad teesneschi tikke svehrlnati; 2) svehta pamahzischana, ko weens Ealenderuu mahzitajs, Tohmas Wilkots wahrdâ, preefsch wairak ka 2 simts gadbeem islaidis, un kam witsrakst: "Dahrga meddus-lahsite is ta akmina-kalna Kristus," un 3) Sinna no pagazu semmes, ka tur laimejahs, laudim to kristigu tizzibu fluddinaht.

2.

Auf Veranstaltung der literarisch-praktischen Bürger-Verbindung in Riga wird in der Expedition des "Lettenfreundes," bedeutend unter dem Ladenpreise, d. i. für 5 Kop. S.M., verkauft:

Dr. F. Liebetrut: Nutzen und Schaden des Branntweintrinkens. Eine treue, schlichte Belehrung, — den vornehmsten Abweg zur Verarmung, zum zeitlichen und ewigen Verderben zu vermeiden. 5te Auflage. Berlin 1838. 46 S. 8. brochirt.

Brihw driskeht. No juhrmallas-gubbernementu augstas waldischanas pusses:

Dr. C. E. Napier sky.

R 34560